

Fóia acést'a ese in tóta joi-a, — dar prenumeratiunile se primescu in tóte dítele.

Pretiuulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe anu 7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tote siodicuile si banii de prenumeratiune sunt de a tramite la Redactiune Strat'a lui Leopoldu Nr. 21

Catra cetitorii „Gurei Satului.“

Numerulu presinte este ultimulu, care mai apare sub redactiunea mea. . . .

Ocupatiunile mele literare nu-mi permitu sê potu conduce si mai departe acést'a fóia atátu de necesaria pentru noi Romanii de dincóce de Carpatai.

Dar „Gur'a Satului“ nu va incetá. Ea va continuá si in vítoriu sub redactiunea amiculu meu E. B. Stanescu, deputatu dietalu.

Domnii abonanti ale caroru abonaminte n'au espiratu inca, voru primí si de acuma inainte fóia; de cumva inse sub redactiunea nóua n'ar voi a mai continuá prenumeratiunea, sum gata a li re-tramite banii.

In fine mult amescu atátu dloru prenumeranti, câtu si onorab. mei colaboratori pentru concursulu loru pretíosu.

Depunu pén'a cu acea rogare, sê binevoiti a medítá despre efectulu acestei foi, si déca veti atá, cá si ea a contribuitu câtu de pucinu la clarificarea opiniunii publice, modest'a mea activitate va fi recompensata de ajunsu!

Iosifu Vulcanu.

Remasu bunu!

Frundia verde de cicóre,
Cetitori si cetitórie,
Remaneti cu Domnedieu,
Eu me ducu cu dorulu meu!

A trecutu multu timpu acuma,
De candu eu v'am spusu cu glum'a
Multe vorbe cam sarate,
Adeveruri piperate,
Multe vorbe muscatórie
Si amaru pitigatórie,
Multe, multe, dar acuma
Am finitu si eu cu glum'a. . . .
Si me ducu in drumulu meu,
Remaneti cu Domnedieu!

Si de candu am inceputu,
Si de candu eu m'am nascutu,
De de subtú si pana 'n susu,
Ori si cine ce mi-a spusu,
N'am crutiatu pe nime 'n lume,
Despre toti facutu-am glume,
Candu gresira, — dar acuma

Am finitu si eu cu glum'a
Si me ducu in drumulu meu,
Remaneti cu Domnedieu!

Unii despre cari am scrisu,
Cu placere au surisu,
Altii multu mai simtítori,
Se umplura de fiori,
Si cu dulce m'aru fi datu
Chiar si draculu din iadu. . . .
Dar eu totu-si pan'acuma
Totu continuasem glum'a,
Dar de-acuma tacu si eu,
Remaneti cu Domnedieu!

Dorulu loru nu s'a'mplinitu,
Cá eu totu-si am traitu,
Si de-acum asiu totu traí,
Déca dór' asiu mai dorí;
Dar se cóce nuc'a 'n nucu,
Vine timpulu sê me ducu,
Si ve lasu in veci, — de-acuma
O sê spuna altii glum'a,

Eu me ducu in drumulu meu,
Remaneti cu Domnedieu!

Dar acum la despartire,
Sê veniti toti cu iubire,
Si cu-o stringere de mana
Si cu o vorba romana,
En viniti de-mi aretati,
Cá nu ve mai superati,
Cá sciti si voi a uitá!..
Dar de nu veti ascultá,
Eu me ducu in drumulu meu,
Remaneti cu Domnedieu.

Frundia verde de cicóre,
Cetitori si cetitórie,
Si voi toti ce dragi mi-ati fostu,
Eu me ducu cu dorulu vostu,
Eu me ducu cu dorulu greu,
Remaneti cu Domnedieu!

Gur'a Satului.

Scrisorile lui Pacala către Tandala.

Adio! adio! adio!
Adio! adio! adio!

Frate de cruce!

Cu lacrimi de sange, cu suspine viforose si cu vaele amare (smulgandu-mi perulu, barb'a si mustetiile) ti-scriu aceste — póte ultime — síre.

Ah! Oh si vai! man'a mi-tremura, ca a burnotistiloru, si nu mai potu scrie! Tóte in giurulu meu nu intóna alte sunete, decâtu numai: adio! adio! adio! Sum silitu dara a me intrerumpe pe unu momentu, a plange amaru si numai dupa aceea a continuá, spre a-ti poté descrie marea mea dorere!...

Nu mai potu plange! — Voiu dara a continuá. . .

Precum bine scii, din ultim'a mea epistola, eu me facui cotatianu bravu alu Romaniei, ce se batjocuresce „libera“, inse crud'a sórte me persecută si acolo. Tóte încercările mele, de a poté deveni avutu si fericitu, se nimicira ca fumulu si numai pentru aceea, pentru că nu sum nascutu jidanu. Asculta numai: Senatulul s'a invoitu, ca nu eu, ci jidanulu Moise, Avramu Solomonu de Buchner sê fia numitu consulu alu Americi de nordu; deci eu nu am mai avutu ce cautá in Romani'a, ci decisei unanimu a me rentorná éra-si in patria, cu atátu mai vertosu, cá am cetitu prin jurnale, cá ungunii voiescu a ne cultivá, a ne face — unguri. Deci dísei adio Romani'e si nu me opríi pana in tíer'a Tocano-mamaligariiloru.

Aici fui martoru urechio-oculatu unui grandiosu evenimentu, ce va fi insemnatu cu litere de mamaliga in istori'a victiei nóstre nationale.

Ti-este cunoscutu deja, cá Romanii sunt atátu de belicosi, încátu déca nu au pre cine bate, cu cine sê se lupte, se ducu la munti si se lupta cu lupi si ursi. Asié si mamaligarii.

Unulu dintre eroii tíerei Tocanariiloru a ucisu, septemanile trecute, unu mare dobitocu, ceva fiéra din luna.

Nime inse din acea tíera n'a sciutu, cá ce tridoclenia mai póte fi.

Unulu dícea cá este elefantu ratecitu din Australi'a, altulu dícea, cá este leu din Maramuresiu, éra altii díceau, cá-i lupu séu vulpe — cadiuta din luna; inse nime nu sciá cu siguritate, cá ce póte fi? Iubitulu si politiculu loru de Ujfalusy érá chiar in Siomecut'a. Se adresara dara catra dinsulu. Domni'a-lui fu mai intieptu. Dede ordinu, ca sê se convóce o adunare generala si sê se decida acolo, cá ce felu de dobitocu e acela, cá-ci — dícea elu — ministeriulu va remunera fórté bine pre marele venatoriu, si comitatulu intregu va fi laudatu pentru acésta descoperire grandiosa. Câte-va strigature numai (de pe cóst'a Siomecutei), si mamaligarii toti erau gramada. Toti si-faceau cruce si si-cascau gurele, dar nu poteau gáci.

In fine érá sê se otarésca ca sê se taie cód'a si urechile bietului anonim si sê se tramita la Pesce, dreptu la ministeriu, unde sunt multi ómeni cu

minte, cari voru scí de ce soiu este elu; inse unii nu se invoira, cá-ci — díceau ei — acum este caldura mare — canicula! — picioragele se voru imputí si apoi dnii ministri nu sunt invetiati decâtu cu — parfumuri.

De aci apoi se incinse o disputa fórté infocata, cinci-dieci si patru de insi au vorbitu la acelu objectu importantu, fórté importantu!

Candu érá sê vorbésca chiar celu din urma, mi se presintá o telegrama.

De candu-su, nu am capetatu telegrame. — O desfacui cu frica si cetii urmatóriele: „Frate Pacala! Gur'a Satului a depusu portfoliulu. Grabesce, ca sê ne luámu adio de la elu. Alu teu Tanda, Mand'a, si a ta Trénc'a, Flénc'a!“ Oh! nefericitulu de mine — esclamaí eu; apoi ne mai aseptandu finea adunării, luai paleri'a in dinti si o tullii la fuga catra Pesce, ca sê potu díce unu ultimulu adio iubitelui meu nene Gur'a Satului.

Am fugitu si am totu fugitu, inea prin Satumare, de se rumpea pamentulu. In fine me uestonii si me pusei la odihna. Peste câte-va minute ajunse in apropierea mea unu romanu ducandu cu coci'a nesce „boroshordaue la hegi.“ Elu vediendu-me uestenitu, me luá langa sine si me a duse „hêptu“ aprópe de Pesce. Pe drumu am „beseduitu“ multe. Si elu plangea cu mine pentru abdicerea badei Gur'a Satului.

Éra remasei pre josu. Incepui de nou a fugi, nu cum-va sê intardíu.

In caletori'a mea minunata nu aveam ce sê faéu alta decâtu sê compunu o 'stralucita vorbire de despartíre, cu care sê intimpinu pre Gur'a Satului; inse habauculu de mine pre candu am ajunsu aice am uitatu totu afara de o constructiune. Ea suna asié: Frate Gur'a Satului! Permite-mi sê dau espre siune mării simtiemintelorú mele pre care anim'a mea, ca pre o gondola, plutesce in . . . Dieu am uitatu mai departe!

Destulu cá nefericirea nu sta in ast'a, cá sunt multi oratori, cari pana ajungu la tribuna uita tóta vorbirea — ci nefericirea sta in aceea cá eu am intardíatu.

Am plansu, am suspinatu moreu dupa urm'a lui si acum numai pre asta cale mi-potu luá adio de la dinsulu.

Adio dar iubite principalu! Suvenirea ta remane tiparita in véculu-vécului. La revedere in — ceriu!

Éra tu, nefericitule de mine! plange si golesce si mori, cá nu sciú cine ti-va mai scrie. Domnedieu scie ce sê va alege si din mine.

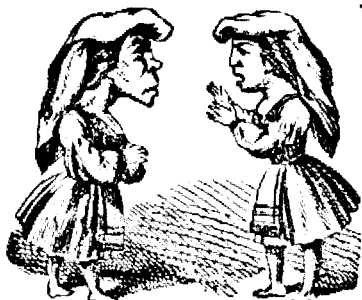
Adio, adio, adio! Pana la revedere — cine scie — póte in lucéferu séu in luna!

Ori unde . . .

Eu si pana atunci

remanu alu teu
frate de cruce
Pacala.

TRÉNCA si FLÉNCA.

T. De ce plangi, sora draga ?

F. Cum sê nu plangu !

T. Pentru ce ?

F. Pentru câ nenea Gur'a Satului se duce de la noi.

T. Auleo Dómnne !

F. Totu ni-a fagaduitu, câ ni va cumperá haine nóue, si éta elu se duce chiar atunce candu asceptamu mai multu rochi'a cea nóua. Of, of !

T. Of, of !

Amnestia generala.

In ultim'a dî a domnirii mele éta vinu si eu a dá amnestia generala toturora, pe cari i-am amintitu in foiti'a acést'a din candu in candu.

Loculu primu intre cei amnestiati se cuvina intieleptului barbatu-redactoru alu „Gazetei Transilvaniei.“ De acuma inainte de mine va poté sê dorma in pace, câ eu nu-lu voiu mai intrebá in vecii veciloru, câ cum se administra fondulu Sîncaianu ?

Parintele Moisiu asiderea si-póte face cruce, câ a scapatu de mine, si astu-felu nimene nu-lu va vecsá cu secature d'alde fondulu Marianu.

Préosfintitii canonici potu sê faca asemenea câtu de multe *visitatiuni canonice* — pe la nepótele loru, câ eu nu-i voiu mai conturbá in fericirea loru.

Deputatii nostri potu sê taca câtu voru vré, si clubulu natiunalu va poté sê nu tiena siedintia decátu numai in diece ani odata, câ-ci de acuma inainte si eu voiu avé mai multu timpu a jocá cu dîn-sii câte unu preferance.

Giga va poté sê-si faca óre câtu de vialé, câ eu nu voiu torná in paharulu seu — apa acra.

Sfintí'a Sa parintele episcopu din Oradea-mare va poté sê sídia in vecii veciloru totu la Rom'a, câ eu nu-lu voiu mai chiamá acasa.

Si voi deaco-romaniloru, si toti câti sunteti pe fati'a pamentului guvernamentali independinti, antisiambrati câtu ve place pe la domnii cei mari, têraiti-ve câtu veti voi inaintea domniloru ministri, faceti ce veti dori, eu nu voiu mai aretá cu degetulu spre voi, — de mine veti poté schimbá profesiunea vóstra de credintia intr'o dî de o mia de ori !

Allah sê ve lungésca umbr'a la toti !

Sê traiti toti in pace si sanetosi !

Gur'a Satului.

TANDA si MANDA.

T. Audítu-ai ce s'a intemplatu ?

M. Ce ?

T. Principalulu nostru ne parasesco.

M. Si chiar acuma se duce, candu tocanarii de la Siomcut'a se ingrigira de unu sujetu atátu de bunu pentru noi. Spre incheiare, haid sê publicámu dara si noi unu premiu :

!!Premiu de 000000000 ga'beni!!

se va da acelu moritoriu intieleptu, care va gâci pro primo : câ vulpea impuscata in (lun'a lui) ciresieriu de eroii venatori ai tierii de mamaliga — este ea óre — vulpe séu lupu ? si, prin urmare pro secundo : câ romanii din tier'a mamaligei sunt ei óre — romani séu magiari ?

Acelu ce va deslegá bine aceste noduri gordiane, va face unu serviciu nespusu nu numai „Gurei Satului“ ci si istoriografului stranepotiloru lui — Bendeguzu.

Deci la lucru ! intielepti vulpologi, lupologi, mamaligarologi etc. etc. toti „ologii“ de pre faci'a pamentului !

Cestiunea e mare, fórte mare, e importanta, fórte importanta ! De la ea depinde fórte multu ! Nemesingu, piele de cane !

Deci fiat lux ! (adeca) mamaligarii sê fia illuminati !

Responsurile sunt a se adresa :

Inclitului presidiu alu congregatiunii dobitoco-mamalig-logice.

T. Mei Mando !

M. Ce ?

T. Eu asiu mai adauge inca ce-va.

M. Ce ?

T. Asiu dori sê se constate déca acelu animalu selbaticu fost'a de soiu nobilu, adeca fostu-a *nemesiu* séu ba ?

Post'a Gurei Satului.

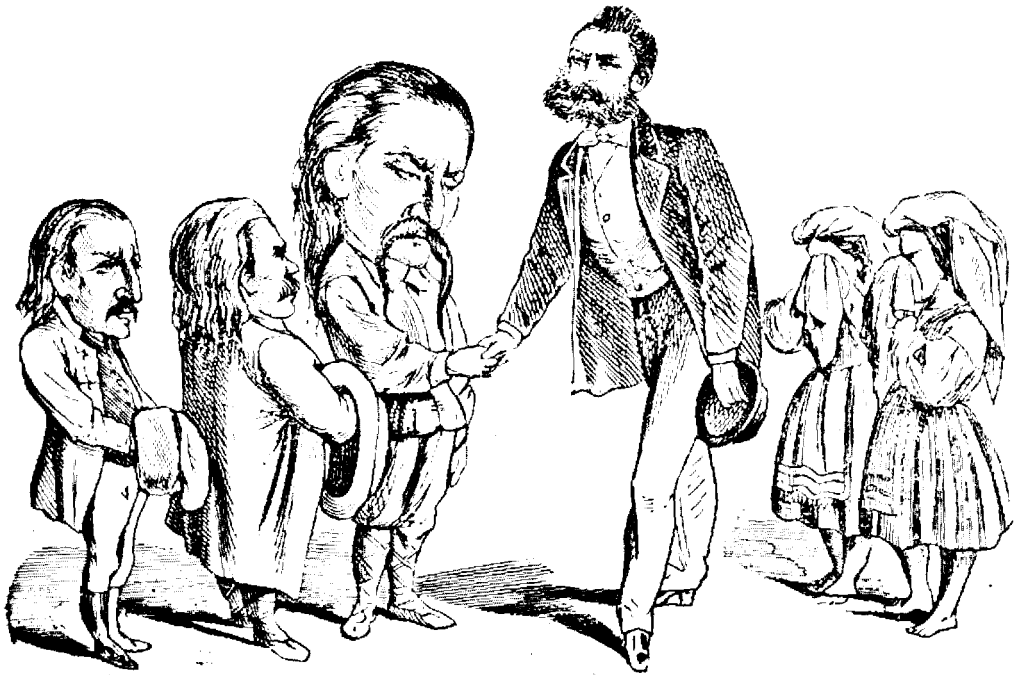
Para-ti bine ! Dieu mi-si pare bine, câ voiu scapá de dta, — credu inse, câ dtale ti-pare si mai bine, câ vei scapá de mine.

Eu me ducu si plangu. Si eu me ducu, inse eu nu plangu, ci din contra nu mai potu de bucuria, câ de acuma inainte nu voiu mai fi silitu a cetí versurile dtale. Pentru acésta voiu si cumperá pe sém'a bisericeii o lumina mare.

Haid' eu mine ! Ba, ferésca-me Domnedieu ! Eu m'oiu duce acolo, unde voiu fi departe de — versurile dtale.

Remasu bunu ! Apoi remaneti sanetosi, toti versificatorii rei, câ eu nu ve voiu mai conturbá in visurile vóstra. Poteti scrie câte verdi-uscate veti voi ! Remasu bunu, iubite publicu cetitoriu, ast'a fu ultim'a posta ce ti-am tramisu.

Despartirea.

Personalulu redactionalu se desparte de fostulu redactoru.

Schimbarea ministeriului Gurei Satului.

Fostulu ministru-redactoru predă portfoiulu urmatoriului seu, cantandu :

Frunda verde, lemnu uscatu,
Facu-mi cruce c'am scapatu !

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru : **Iosifu Vulcanu.**

Ca tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piat'a Pesciloru Nr. 9.

Alaturâmu invitarea de prenumeratiune pentru „Gur'a Satului.”